

Sodišče na to vprašanje odgovori nikalno, se prosi za odgovor na to vprašanje:

2. Ali je treba določbo iz točke 1 dela Priloge V k Aktu o pogojih pristopa Republike Bolgarije in Romunije k Evropski uniji, ki se nanaša na pravila o konkurenci, razlagati tako, da gre pri sporni državni pomoči za „novo pomoč“ v smislu točke 1, drugi odstavek, te priloge? Če je odgovor pritrdilen, ali je treba v takem primeru za take „nove pomoči“ uporabiti določbe členov 107 PDEU in 108 PDEU (člena 87 ES in 88 ES) o državnih pomočeh in določbe Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾?

(a) Če je odgovor na to vprašanje nikalen, je treba odgovoriti na to vprašanje: Ali je treba določbe iz točke 1 Priloge V k Aktu o pristopu razlagati tako, da pristojni nacionalni organi ne morejo začeti postopkov za vračilo državne pomoči, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, preden Komisija ne izda sklepa, s katerim zadevno državno pomoč razglasi za nezdržljivo s skupnim trgom?

(b) Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen: Ali je treba Sklep Komisije z dne 15. decembra 2009, ki je bil predložen Varhoven administrativen sad (vrhovno upravno sodišče), razumeti kot negativno odločbo v zvezi z nezakonito pomočjo v smislu člena 14 Uredbe št. 659/1999?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL. L 83, str. 1).

Tožba, vložena 31. maja 2011 – Evropska komisija proti Češki republiki

(Zadeva C-269/11)

(2011/C 232/31)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Lozano Palacios in M. Šimerdová, zastopnika)

Tožena stranka: Češka republika

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj

— ugotovi, da Češka republika s tem, da potovalnim agencijam na podlagi člena 89 zakona št. 235/2004 Sb. o davku na dodano vrednost dopušča, da uporabijo posebno ureditev za potovalne agencije v zvezi z opravljanjem potovalnih storitev za osebe, ki niso potniki, ni izpolnila obveznosti iz členov od 306 do 310 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost;

— Češki republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Posebna ureditev DDV za potovalne agencije, ki je vzpostavljena s členi od 306 do 310 Direktive Sveta 2006/112/ES, se v Češki republiki uporablja ne le za storitve, ki jih potovalne agencije zagotavljajo potnikom, ampak tudi za storitve, ki jih zagotavljajo osebam, ki niso potniki. V skladu s členom 89 zakona št. 235/2004 Sb. o davku na dodano vrednost se v Češki republiki posebna ureditev uporabi tudi, če se potovalna storitev zagotovi pravni osebi, ki to storitev proda naprej drugi potovalni agenciji. Po mnenju Komisije je to v nasprotju s členi od 306 do 310 Direktive Sveta 2006/112/ES, ki zahtevajo, da se posebna ureditev za potovalne agencije uporabi samo v primerih, ko se potovalna storitev zagotovi potniku. Stališče Komisije je podprto tudi z besedilom členov od 306 do 310 Direktive Sveta 2006/112/ES in s ciljem, ki ga zasledujejo te določbe.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulis tis Epikrateias (državni svet, Grčija) 31. maja 2011 – Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) in drugi proti Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon

(Zadeva C-271/11)

(2011/C 232/32)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Symvoulis tis Epikrateias (državni svet)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatochou Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukakis, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolime-nikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotes, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Tožene stranke: Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon (Ministri degli Interni, della Pubblica Amministrazione e del Decentrato; dei Trasporti e delle Comunicazioni; dell'Economia e delle Finanze)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali lahko nacionalni zakonodajalec na podlagi člena 2 Uredbe št. 2042/2003 v povezavi z določbo M.B.902(b)(1) poglavja I, oddelek B, Priloge I k tej uredbi in ob upoštevanju določbe AMC M.B.102(c)(1) (točke 1.1-1.4, 1.6 in 1.7) poglavja A, oddelek B, priloge I k odločbi EAVL št. 2003/19/RM/28.11.2003 o sprejemljivih načinih usklajevanja v skladu z Uredbo št. 2042/2003 pri

- določanju dodatnih ukrepov za izvajanje navedene uredbe porazdeli delo inšpekcijskega nadzorstva zrakoplovov za certificiranje skladnosti z veljavnimi merili za stalno plovnost med več določenih kategorij/specializiranih inšpektorjev, ki so odgovorni za pregled stalne plovnosti zrakoplova samo glede na določen sektor? Natančneje, ali je nacionalna določba, kakršna je ta v obravnavani zadevi in s katero so določeni inšpektorji za plovnost (Airworthiness and Avionics Inspectors), inšpektorji za letalske operacije (Flight Operations Inspectors), inšpektorji za varnost potniške kabine (Cabin Safety Inspectors) in inšpektorji za diplome in licence (Licensing Inspectors), v skladu z Uredbo št. 2042/2003?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je treba določbo M.B.902(b)(1) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003 razlagati tako, da mora imeti kateri koli član osebja, ki opravlja naloge inšpekcijskega nadzorstva plovnosti zrakoplova glede samo enega določenega sektorja, pet let izkušenj na vseh področjih, ki so namenjena zagotovitvi stalne plovnosti zrakoplova, ali pa je dovolj pet let izkušenj v zvezi s posameznimi nalogami, ki jih je dolžan opravljati v skladu s specializacijo, ki jo ima?
 3. Če je odgovor na to vprašanje, da zadošča, da ima nadzorno osebje pet let izkušenj v zvezi s posebnimi nalogami, ki so jim dodeljene, ali je nacionalna določba, kakršna je ta v obravnavani zadevi, na podlagi katere morajo imeti inšpektorji za plovnost (Airworthiness and Avionics Inspectors), ki so odgovorni za nadzor in pregled instrumentov letenja, potrjevanje organizacij za vzdrževanje in letalskih družb v skladu z navodili iz Priročnika ICAO doc. 9760, vsaj pet let izkušenj v vzdrževalni delavnici za zrakoplove, pri čemer so te tudi vzdrževali, v skladu z določbo M.B.902(b)(1) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003, na podlagi katere mora imeti nadzorno osebje „vsaj petletne izkušnje s stalno plovnostjo“?
 4. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je nacionalna določba, kakršna je ta v obravnavani zadevi in ki izenačuje imetnike licence za letalsko vzdrževanje v smislu dela 66 (Priloga III) te uredbe z imetniki visokošolske diplome v sektorju letalske navigacije tako, da določa, da morajo imeti oboji pridobljene izkušnje v vzdrževalni delavnici za zrakoplove, da bi bili certificirani kot inšpektorji za plovnost, v skladu z Uredbo št. 2042/2003?
 5. Ali so v smislu določbe M.B.902(b)(1) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003 ob upoštevanju določbe MAC M.B.102(c)(1), točki 1.4 in 1.5, poglavja A, oddelek B, priloge I k odločbi EAVL št. 2003/19/RM/28.11.2003 o sprejemljivih postopkih usklajevanja na podlagi Uredbe št. 2042/2003 v petletne izkušnje v sektorju plovnosti vključene praktične izkušnje, ki so bile morda pridobljene med študijem za pridobitev zadevnega akademskega naziva, ali pa se upoštevajo samo delovne izkušnje po koncu študija in po pridobitvi zadevnega naziva?
 6. Ali se na podlagi iste določbe Uredbe št. 2042/2003 za petletne izkušnje v sektorju plovnosti štejejo tudi izkušnje, pridobljene v preteklosti in pred začetkom veljavnosti navedene uredbe z morebitnim opravljanjem nadzora plovnosti zrakoplovov?
 7. Ali mora na podlagi določbe M.B.902(b)(2) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003 imetnik licence za letalsko vzdrževanje iz dela 66 (Priloga III k Uredbi št. 2042/2003), zato da bo izbran, pred izbiro opraviti dodatno usposabljanje v sektorjih v zvezi s plovnostjo zrakoplovov ali pa zadošča, da je tako usposabljanje opravil po začetni izbiri, vendar pred začetkom opravljanja nalog inšpektorja?
 8. Ali se lahko na podlagi določbe M.B.902(b)(3) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003, po kateri morajo osebe za nadzor nujno opraviti „formalno usposabljanje iz letalskega vzdrževanja“, šteje, da tako usposabljanje pomeni sistem usposabljanja, ki ga določi nacionalni zakonodajalec in ima te značilnosti: (i) usposabljanje se ponudi po začetni izbiri inšpektorjev le na podlagi izpolnjevanja formalnih pogojev; (ii) tako usposabljanje se ne razlikuje glede na formalno usposobljenost oseb, ki so bile na začetku izbrane za inšpektorje; in (iii) v okviru tega sistema usposabljanja niso določeni postopki in merila za ocenjevanje učenca niti zaključni izpit, da bi se preverila njegova usposobljenost po koncu njegovega usposabljanja?
 9. Ali je na podlagi določbe M.B.902(b)(4) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003, po kateri imajo osebe za nadzor „položaj z ustreznimi pristojnostmi“, hierarhični položaj nujen pogoj, da se oseba certificira kot inšpektor, pri čemer je morala med opravljanjem prejšnje dejavnosti imeti višji položaj, ali pa je treba zgoraj navedeno določbo Uredbe št. 2042/2003 ob upoštevanju določbe AMC M.B.102(c)(3) poglavja A, oddelek B, priloge I k odločbi EAVL št. 2003/19/RM/28.11.2003 razlagati tako, da je treba po začetni izbiri osebe za inšpektorja tej osebi v okviru organa, pristojnega za pregled plovnosti zrakoplovov, dati položaj, ki daje pooblastilo za podpisovanje v imenu tega organa?

10. Če je treba določbo M.B.902(b)(4) poglavja I, oddelek B, Priloge I k navedeni uredbi razlagati v tem drugem smislu, ali je mogoče na podlagi določb te uredbe šteti, da določba nacionalnega prava, po kateri se inšpektor certificira po koncu teoretičnega in praktičnega usposabljanja, ko lahko začne opravljati preglede plovnosti zrakoplovov s samostojnim podpisovanjem dokumentov v zvezi s pregledom in zavezovanjem pristojnega organa, izpolnjuje pogoj, ki ga postavlja ta uredba?
11. Če je treba določbo AMC M.B.902(b)(4) poglavja I, oddelek B, Priloge I k Uredbi št. 2042/2003 razlagati v drugem smislu, navedenem zgoraj, ali je nacionalna določba, kakršna je ta v obravnavani zadevi in po kateri je izpolnjevanje zahteve po predhodnem napredovanju „na višje položaje“ in prevzemu „odgovornosti za vzdrževalno delavnico zrakoplovov“ za osebe, ki je bilo na začetku izbrano za inšpektorje za plovnost, le prednost, v skladu z navedeno določbo?
12. Ali bi moral nacionalni zakonodajalec na podlagi Uredbe št. 2042/2003, ki ne določa, ali in pod katerimi pogoji ima tisti, ki je pred začetkom veljavnosti te uredbe opravljal naloge nadzora plovnosti zrakoplovov inšpektorja, pravico še naprej opravljati te naloge tudi po začetku veljavnosti navedene uredbe, določiti, da je treba tistega, ki je opravljal te naloge ob začetku veljavnosti navedene uredbe (ali morda prej), samodejno ponovno certificirati kot inšpektorja, ne da bi mu bilo treba opraviti predhodni postopek izbire in ocenjevanja, ali pa je treba Uredbo št. 2042/2003, katere cilj je izboljšanje varnosti letalskih družb, in ne ureditev poklicnih pravic delavcev organov, pristojnih za pregled plovnosti zrakoplovov države članice, razlagati tako, da imajo države članice le možnost, če menijo, da je to primerno, še naprej kot inšpektorje za pregled plovnosti zrakoplovov zaposlovati osebe, ki so opravljale naloge pred začetkom veljavnosti navedene uredbe, čeprav te osebe ne izpolnjujejo zahtev, ki jih ta uredba ob upoštevanju določbe M.B.902(b)(4) poglavja I, oddelek B, priloge I k odločbi EAVL št. 2003/19/RM/28.11.2003 nalaga v zvezi s tem?
13. Če se ugotovi, da morajo države članice na podlagi Uredbe št. 2042/2003 brez postopka izbire samodejno ponovno certificirati kot inšpektorje osebe, ki so opravljale te naloge pred začetkom veljavnosti navedene uredbe, ali je nacionalna določba, kakršna je ta v obravnavani zadevi, po kateri so te osebe morale za ponovno certifikacijo predhodno dejansko opravljati naloge inšpektorja po začetku veljavnosti zadevne nacionalne določbe, ne pa ob začetku veljavnosti navedene uredbe, v skladu s to uredbo?

Tožba, vložena 9. junija 2011 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-293/11)

(2011/C 232/33)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Triantafyllou in C. Soulay)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da je Helenska republika z uporabo posebne ureditve za potovalne agente na področju DDV v primerih, ko so bile potovalne storitve zaračunane osebi, ki ni potnik, kršila obveznosti, ki jih ima v skladu s členi od 306 do 310 Direktive 2006/112/ES ⁽¹⁾,

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ureditev potovalnih agentov se v skladu z določbami Direktive v večini jezikov uporablja samo za storitve, ki se opravijo neposredno potnikom. Tudi angleška različica, ki samo v eni točki uporablja izraz „prejemnik“ (customer), bi bila brez smisla, če se ne bi uporabljala le za potnike. Enak sklep izhaja iz razlage vseh povezanih določb skupaj (sistematična razlaga). Do enakega rezultata je mogoče priti z zgodovinsko razlago, ker je Direktiva o DDV kodificirala samo „šesto direktivo, ne da bi spremenila njen predmet“. Glede teleološke razlage je upoštevno, da ni dovoljena dvojna obdavčitev agentov določenih držav članic (razen znižanj v primeru široke uporabe ureditve potovalnih agentov). Brez uradne spremembe besedila Direktive, posamezne države članice ne morejo odpraviti te omejitve.

⁽¹⁾ UL L 347, 11.12.2006.

Tožba, vložena 10. junija 2011 – Italijanska republika proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-295/11)

(2011/C 232/34)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, zastopnik, in S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Tožena stranka: Svet Evropske unije